

endog handelspolitisk Betydning. Jeg har ikke sagt noget om, at den Skat skulde være permanent, jeg har sagt, at det var ikke den Ende, man skulde begynde med. Nu siger det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, at det Formaal, til hvis Opfyldelse de paagældende Bestemmelser i Valuta-loven blev givet, er opfyldt. Ja, jeg indrømmer, at hvis man havde en Kasse, hvori der skulde være akkurat 40 Mill. Kr., saa havde det ærede Medlem Ret, ja mere end Ret, thi allerede medens det ærede Medlem var Finansminister, var ikke blot det Formaal, som var tilsigtet med disse Bestemmelser, opfyldt, men den Kasse, hvori de 40 Millioner skulde være, var i Virkeligheden, hvis den kun kunde rumme de 40 Millioner, overfyldt. Derfor spiller det ikke den store Rolle, om der i denne Kasse er 45 Millioner, eller der maaske kommer 46 Millioner.

Det ærede Medlem synes, at det er en underlig Maade at begynde Skattelettelser paa, at man gaar til en Skatteforhøjelse. Men det er jo ikke en Skatteforhøjelse, her er foreslaaet, det er en Skattefornyelse, en Skatteforlængelse. Hvis vi havde undladt at forny de fire Love, her er Tale om, var vi gaaet til en Skattelettelser; men det er netop det, der ikke var Venstres Mening, gentager jeg, at begynde ved den Ende med Skattelettelserne. Det er Meningen at begynde ved den tunge Ende, hvor Skatterne føles haardest, og hvor de daarligst kan bæres.

Bramsnæs: Jeg vil gerne anmode den ærede Ordfører for Venstre om at sige mig, hvor man da vil begynde. Her vil man altsaa ikke begynde, det er jo nu slaaet fast. Men det er dog interessant for Befolkningen at faa at vide, at paa dette Omraade vil man ikke lette Skatten, man vil altsaa fortsætte med den Byrde, man hidtil har lagt paa Befolkningen, fortsætte ud over Opfyldelsen af det Formaal, der en Gang har været. Hvor er det da, man vil give de Lettelser, som nu forbedres gennem denne Forhøjelse? Det tror jeg dog nok, Befolkningen har et vist Ønske om at faa at vide. I hvert Fald vil jeg for mit Vedkommende og mit Parti gerne vide, hvor det er, man vil begynde med Lettelser, naar man paa dette Punkt begynder med Forhøjelser. Det er ikke nok at komme med almindelige Bemærkninger. Jeg vil bede det ærede Medlem udtale sig koncist om, paa hvilke Punkter man ønsker at foreslaa Lettelser. Det er

ikke nok, naar man vedtager Forhøjelser, saa blot at love Lettelser; jeg tror, man kommer til at udtale sig noget mere præcist om, hvor Lettelserne skal komme. Paa hvilke Omraader er det? Hvilke Skatter, hvilke gældende Love mener det ærede Medlem der skal begyndes med, naar det ikke er dem, vi her behandler?

Johannes Jensen: Det forekommer mig, at det Spørgsmaal, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds nu rettede til mig, naturligst burde være rettet til Finansministeren. Det vilde dog være ganske urimeligt, om jeg som menigt Medlem af dette Ting og som den, der ikke har tænkt paa at stille noget Forslag, da Forslag jo skal fremkomme fra Regeringen, skulde svare. Men dernæst forekommer det mig unaturligt og ganske urigtigt overhovedet at stille Spørgsmaalet, idet den foreslaaede Forlængelse af de Love, her er Tale om, jo skal vedtages netop ud fra den Forudsætning, som man fra alle Sider gaar ind paa, at den nu siddende Regering og navnlig den højtærede Finansminister skal have rimelig Tid til en samlet Overvejelse af, paa hvilke Punkter der kan være Tale om Skattelettelser. Hvis det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds i Dag var Finansminister og stod paa det Standpunkt, som vi staar paa, at Befolkningen trænger til Skattelettelser, tror jeg, at det ærede Medlem vilde rette den samme Henstilling til Rigsdagen om at faa rimelig Tid til at overveje, hvilke Forslag han i saa Henseende skulde stille, og paa hvilke Punkter han skulde foreslaa Ændringer. For øvrigt synes jeg, at jeg saa nogenlunde har udtrykt *min* Tanke om, i hvilken Retning Skattelettelserne bør gaa, ved at sige, at det ikke særlig er de Folk, der bruger Luksusvarer, som trænger til Lettelser, men det er Erhvervene, de Folk, der staar saadan i det økonomisk, at de har meget vanskeligt ved at opfylde de Krav, som Stat og Kommune i Øjeblikket stiller til dem.

Schovelin: Det er Jammerskade, at der i denne Forsamling af Kvinder og Mænd, som jo alle er tarvelige i deres Sædvaner, ikke findes Repræsentanter for den Del af Samfundet, som er svøbt i Silke, klædt i Pelsværk og har skummende Vinbægre foran sig. Thi fra dem burde der lyde en Dithyrambe til Socialdemokratiet: Hav Tak, I Socialdemokrater, at I slaar saa drabelige Slag for Bevarelsen af vor billige Luksus!